

[Søren P. Larsen.]

og jeg kan da ogsaa forudsige, at mit Partis Ordførere for de andre Lovforslag naturligvis vil tage Forbehold heroverfor, naar disse kommer til Behandling.

Derimod maa jeg takke den højtærede Minister for Stykke 2 i § 1, der handler om Fordelingen af Beløbet, idet Ministeren her har taget Hensyn til den Kritik, jeg rejste vedrørende de Fordelingsregler, som fandtes i September-Forslaget. Ministeren er nu gaaet ind paa den Tanke, som jeg skitserede: Hellere at fordele Beløbet i Forhold til den Sum, som Kommunerne havde anvendt til Hjelpekasseforbrug i Aaret 1932—33.

Om det andet Lovforslag, Lovforslag Nr. 4, om udvidet Arbejdsløshedshjælp, har vi tidligere erklæret, at Lovforslagets § 4, der tager Sigte paa at komme 6 Kisekasser til Hjælp, stiller vi os ikke afvisende overfor. Hvad angaar de 3 første Paragraffer og de Motiveringer, vi fra vor Side gav ved første Behandling i September, fastholder vi, at Ministeren den 25. April i Aar i Bemærkningerne til det Lovforslag, der vedrørte Sommerhjælp, udtrykkelig skrev, at naar Socialreformen traadte i Kraft, var vi inde under faste Former, og at Hensynet til Kommunernes Økonomi og de arbejdsløshedsforsikrede ikke kunde begrunde nogen Særløvgivning paa disse Omraader. Jeg skal ikke komme ind paa en Gennemgang af de Paragraffer, som omtales i dette Afsnit.

Der findes en ny Paragraf, § 5, som jeg forgæves har søgt efter Bemærkninger til. Jeg formoder, at denne Paragraf er indsat paa Grund af det, der for Øjeblikket foregaar ude omkring i Kommunerne, hvor den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp er opbrugt, og hvor man har sat Kommunehjælp ind for at komme de uheldigt stillede Mennesker til Hjælp, for hvem Understøttelsesmulighederne var udtømt. Jeg vil gerne knytte et Par Bemærkninger til denne Paragraf. Paragraffens første Stykke siger, at Kommunerne skal have Refusion, for saa vidt angaar den Del af Kommunehjælpen, der ikke overstiger, hvad Medlemmet i det understøttede Tidsrum vilde kunne have opnaaet efter denne Lovs Regler. Jeg maa maaske have Lov til at forstaa dette saaledes, at hvis enkelte Personer har faaet en større Understøttelse, end Loven her vilde give, sker der ikke Refusion af dette Beløb. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om Ministeren har noget Kendskab til, hvorledes Kommunerne administrerer de forskellige Regler i Lov om offentlig Forsorg i det Afsnit, der populært kaldes Kommune-

hjælp. Jeg ved ganske vist, at Loven ikke har haft Gyldighed i saa mange Dage endnu, og der kan derfor ganske givet heller ikke have fæstnet sig nogen bestemt Praksis, men vi ved jo, at Regeringen, og ikke mindst den højtærede Socialminister, følger Begivenhederne med stor Opmærksomhed, og det maa derfor ogsaa være kommet den højtærede Regering for Øre, at Kommunehjælpsparagrafferne administreres meget forskelligt. Jeg kan henvise til, at de lokale „Social-Demokrater“, der udgaar Landet over, i denne Tid har travlt med at fortælle, hvor store Beløb en Kommune anvender til Kommunehjælp, og hvor store Beløb en anden Kommune anvender. Jeg kan nævne et Eksempel. Man henviser til, at Kommunalbestyrelsen i en By har vedtaget at udbetale til arbejdsløse 10 Kr. pr. Uge til Ægtepar plus 2 Kr. pr. Barn og 8 Kr. til ugifte, men, staar der saa: den socialdemokratiske styrede Fredericia Kommune udbetaler til sine arbejdsløse 21 Kr. 75 Øre til Ægtepar plus 1½ Kr. pr. Barn og 14 Kr. til ugifte, og der siges saa naturligvis i de Kommentarer, der altid følger med en saadan Henvisning: Dér kan man se Forskellen! Jeg vil gerne spørge den højtærede Socialminister, om det ikke er rigtigt, at Loven om offentlig Forsorgs § 297 udtrykkelig fastlægger en Norm, og hvorledes det da er muligt, at Kommunerne med Loven som Baggrund og en fornuftig Fortolkning af Lovens Bestemmelser kan komme til saa vidt forskellige Resultater. Jeg maa maaske med Formandens Tilladelse lige henvise til Lovens § 297, hvor det hedder:

„Ved Afgørelsen af, hvor meget der i det enkelte Tilfælde kan ydes som Kommunehjælp i Form af kontant Pengehjælp eller Naturalier, skal det sociale Udvalg iagttage, at Hjælpen ikke overstiger den Hjælp, paagældende i Henhold til Lov om Folkeforsikring eller denne Lovs foregaaende Kapitler formentlig vilde have kunnet opnaa til Afhjælpning af den foreliggende Trangssituation, hvis han havde opfyldt Betingelserne for at oppebære saadan Hjælp.“

Jeg ved nok, at der længere nede i Stykke 2 staar, at hvis det sociale Udvalg finder det nødvendigt

„at fravige Reglerne i Stk. 1, kan Udvalget efter paagældendes Anmodning indstille Sagen til Kommunalbestyrelsen, der i Tilfælde af, at Indstillingen tiltrædes af mindst $\frac{2}{3}$ af dens Medlemmer, er berettiget til at fravige Regelen“.

Det er muligt, at den højtærede Minister